Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0905

(mr. M.E.J. Bracco Gartner, voorzitter en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)

Datum uitspraak	12 november 2025
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen

Samenvatting

Verjaring. De consument vordert een schadevergoeding voor iets wat 25 jaar geleden is gebeurd. De commissie oordeelt dat de vordering van de consument verjaard is en dus niet meer in rechte kan worden afgedwongen. De vordering wordt daarom afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument is sinds maart 2000 klant bij de bank op basis van een overeenkomst voor effectendienstverlening.

2.2 In juni 2025 heeft de consument een klacht ingediend bij de bank.

De klacht en vordering

2.3 De consument vordert een schadevergoeding van de bank van € 47.900,-.

2.4 Hieraan legt hij het volgende ten grondslag. Op een vrijdag in juli 2000 heeft hij telefonisch contact opgenomen met de bank. Hij wilde zijn beleggingen verkopen om daarmee zijn hypothecaire geldlening af te lossen.

In het telefoongesprek heeft de bankmedewerker evenwel geadviseerd om aandelen Baan te kopen. De consument heeft dat advies opgevolgd en 1000 aandelen Baan gekocht. Na het weekend, op maandag, bleek de koers van Baan flink te zijn gedaald (met meer dan 35%). De consument heeft daarop besloten om zijn aandelen Baan onmiddellijk te verkopen. Hij heeft diezelfde maandag weer contact opgenomen met de bank en zich beklaagd over het advies om aandelen Baan te kopen; de betreffende bankmedewerker bleek echter onvindbaar. De consument was zo van slag dat hij op dat moment heeft afgezien van verdere stappen.

Het verweer

2.5 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De commissie stelt vast dat de consument zich beklaagt over iets wat zich in juli 2000 zou hebben afgespeeld. Dat is inmiddels al meer dan 25 jaar geleden. Dat tijdsverloop is juridisch relevant. De bank heeft namelijk een beroep gedaan op verjaring. Naar het oordeel van de commissie slaagt dit beroep. Dit kan als volgt worden toegelicht.

3.2 De wet kent verschillende verjaringstermijnen. In deze zaak gaat het om de (lange/objectieve) verjaringstermijn van artikel 3:310 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW).[1] Voor de volledigheid heeft de commissie deze bepaling opgenomen in de bijlage van de uitspraak. Op grond van deze bepaling verjaart een rechtsvordering tot vergoeding van schade in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt. Het startmoment van deze verjaringstermijn is dus het moment waarop de schade-veroorzakende gebeurtenis plaatsvond. In deze zaak is de (door de consument gestelde) schadeveroorzakende gebeurtenis het advies van de bank aan de consument om aandelen Baan te kopen. Dit advies zou hij hebben gekregen in een telefoongesprek dat plaatsvond in juli 2000. Op dát moment is de verjaringstermijn van twintig jaar gaan lopen. In juli 2020 (dus twintig jaar later) is deze verjaringstermijn verstreken. De consument heeft de verjaring in de tussentijd niet gestuit. Pas in juni 2025 heeft hij de bank aansprakelijk gesteld, maar toen was de verjaringstermijn al verstreken.

3.3 Dit brengt mee dat de vordering van de consument verjaard is en dus niet meer in rechte kan worden afgedwongen. De vordering van de consument moet daarom worden afgewezen.

[1] Artikel 3:310 lid 1 BW bevat twee verjaringstermijnen: 1) een korte/subjectieve verjaringstermijn (van vijf jaar) die pas gaat lopen op het moment dat de benadeelde bekend is met de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon en 2) een lange/objectieve verjaringstermijn (van 20 jaar) die ingaat op het moment waarop de schadeveroorzakende gebeurtenis plaatsvond.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Artikel 3:310 lid 1 Burgerlijk Wetboek

Een rechtsvordering tot vergoeding van schade of tot betaling van een bedongen boete verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade of de opeisbaarheid van de boete als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt of de boete opeisbaar is geworden.